

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla dr. Radnai Szilárd ügyvéd által képviselt **I. rendű felperes neve** (címe) I. rendű és a **II. rendű felperes neve** (címe) II. rendű felpereseknek - a dr. Foki Zsuzsanna ügyvéd által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2011. január 19. napján kelt 24.P.21.825/2010/5. számú ítélete ellen az alperes által 6. sorszámmal benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek, mint együttes jogosultaknak 15 nap alatt 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes egyesületek az alperes szövetség tagjai. Az alperes szövetség 2010. szeptember 27. napján a tagszervezetek által delegált küldöttekből álló választmányi tisztújító ülést tartott, azon elnököt és elnökséget választott. Ezen az ülésen a II. rendű felperes képviselőjében P.J. vett részt és szavazott, ő azonban a II. rendű felperes egyesületnek sem elnöke, sem megválasztott küldötte ebben az időpontban nem volt, így a II. rendű felperes képviselőjére sem volt jogosult. Az alperes választmányi ülésén megállapították, hogy 39 tagból 31 tag képviselő jelenlétével a választmányi ülés határozatképes. Az elnöki tisztséget két jelölt indult. A levezető elnök a szavazást megelőzően megállapította, hogy a jelöltek számához viszonyítva 16 támogató szavazat elnyerése szükséges a tisztség betöltéséhez. Az első két szavazás során egyik elnökjelölt sem nyert el 16 támogató szavazatot, ezért a levezető elnök újra ismételt szavazást rendelt el, ennek eredményeként B.I. 16, B.F.

pedig 15 szavazatot kapott. A választmányi ülés a 10/2010. számú határozatban rögzítette, hogy 16 szavazattal B. I-t választotta meg öt évre a szövetség elnökének. Az elnökségi tagok választásának eredményeként a választmány a 11/2010. számú határozatban megállapította, hogy az alperes elnökségének tagja lett többek közt P.J..

A felperesek keresetükben kérték az alperes 10. és 11/2010. számú választmányi határozatainak megsemmisítését. Keresetük megalapozása érdekében egyrészt arra hivatkoztak, hogy az alperes alapszabálya szerint az elnök és az elnökségi tagok választása egyszerű többséggel történik, az egyszerű többség pedig az elnökválasztás során már az első szavazás alkalmával B.F.tekintetében megvolt, figyelemmel arra, hogy ekkor B.I. 13, B.F. pedig 15 szavazatot nyert el. Másrészt arra hivatkoztak, hogy a II. rendű felperes a döntéshozatalban részt venni nem tudott, ugyanakkor a döntéshozatalban P.J. személyében olyan személy vett részt, aki arra nem volt jogosult. Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Azzal védekezett, hogy a választás lebonyolítása az egyszerű többségnek megfelelően történt, másrészt arra hivatkozott, hogy a II. rendű felperes részéről az alpereshez eljuttatott tagi és tisztségviselői névsorban P.J. küldöttként került feltüntetésre és megelőzőleg a 2010. július 28-i választmányi ülésen is ő képviselte a II. rendű felperest, az ekkor hozott határozatokat pedig a II. rendű felperes nem támadta meg, holott ez alapszabályt módosító ülés volt. Tanúbizonyítást ajánlott fel annak igazolása végett, hogy P.J. nem a megválasztott elnök mellett szavazott, így az ő szavazata nem is befolyásolta az elnökválasztás eredményét.

Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet teljesítve az alperes 2010. szeptember 27. napján tartott választmányi ülésén meghozott 10/2010. és 11/2010. számú határozatait megsemmisítette, az alperest a perköltségek viselésére kötelezte. Ítéletét az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény 10.§ (1) bekezdésére, valamint az alperes alapszabályának 5.§ 1. pontjára, 6.§ 6., 9. és 10. pontjára alapította. Az alapszabály e rendelkezései szerint az alperes szövetség legfőbb szerve a tagszervezetek által delegált küldöttekből álló választmány, ahova minden tagszervezet egy főt delegálhat. A választmány nyílt szavazással öt évre választja meg az elnökséget, az ellenőrző bizottságot és a jelölőbizottságot. A választmányi ülés határozatképes, ha a küldöttek több mint 50 %-a jelen van. A határozatokhoz egyszerű szavazattöbbség szükséges, beleértve a titkos szavazás elrendelését is. Az alapszabály e rendelkezései figyelembevételével megállapította, hogy az alperes 2010. szeptember 27-i választmányi ülését levezető elnök szabályszerűen állapította meg, hogy az elnök megválasztásához 16 fő támogató szavazata szükséges, helyesen értelmezte az egyszerű többség fogalmát, ami az Alkotmánybíróság egyes határozataiban is alkalmazásra került, így pl. a 9/1996. (II.23.) AB határozatban. Megállapította ugyanakkor, hogy P.J. úgy vett részt a szavazásban a II. rendű felperes küldöttként, hogy valójában nem volt jogosult a II. rendű felperes képviselőjére, az alperes választmánya annak ellenére tisztségviselővé választotta őt, hogy az alperes tisztségviselői csak a tagszervezetek küldöttei köréből választhatók. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy melyik fél magatartására visszavezethető okból vett részt a II. rendű felperes

képviselőjében arra nem jogosult személy a választmányi ülésen és annak a körülménynek sem tulajdonított jelentőséget, hogy P.J. a szavazatával hozzájárult-e vagy sem az alperes elnökének megválasztásához, mert a megválasztott elnök egy fő többlétszavazattal szerezte meg a többséget, a szavazás során egy szavazatot szavazatra nem jogosult személy adott le és nem névszerű szavazás történt.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, kérve az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását. Fellebbezésének indoklásaként megismételte az elsőfokú eljárásban már előterjesztett védekezését. Hivatkozott arra, hogy P.J. 2007-től a II. rendű felperes küldöttjeként vett részt az alperes választmányi ülésein, a küldöttek mandátuma öt évre vonatkozik és arról nem kapott értesítést az alperes, hogy a küldött személyében változás történt volna.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntése alapjául szolgáló tényeket helyesen állapította meg, a helyesen megállapított tényekből érdemben helytálló következtetést levonva hozta meg az ítéletét. A kifejtett jogi indokaival is egyetért a másodfokú bíróság, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján - utalással a Pp.254.§ (3) bekezdésében foglaltakra is - helyes indokai alapján hagyta helyben.

Nem kétséges, hogy az alperes a 2010. szeptember 27-i választmányi ülésen jóhiszeműen fogadta el P.J. személyét a II. rendű felperes képviselőjeként, figyelemmel arra, hogy korábban éveken keresztül P.J. képviselte a II. rendű felperest, így a megelőző legutóbbi 2010. július 28-i választmányi ülésen is, nem jelentették be, hogy P.J. képviselői joga megszűnt volna, sőt a 2010. március 25-én kelt bejelentés szerint P.J. a II. rendű felperes küldötte és P.J. ilyen minőségben jelent meg a 2010. szeptember 27-i választmányi ülésen és gyakorolta a II. rendű felperes képviselőjével járó jogokat. Mindezek ellenére azonban az alperes mégsem járt el kellő körültekintéssel P.J. képviselői jogának vizsgálata és a II. rendű felperes tagsági jogai gyakorlásának biztosítása során.

Tényként megállapítható ugyanis az elsőfokú eljárás adatai alapján, hogy a II. rendű felperesnél 2010. szeptember 27-ét megelőzően küldött választására nem került sor. 2010. március 20-át megelőzően P.J. a II. rendű felperest annak elnökéként törvényes képviselői jogánál fogva képviselte az alperes választmányi ülésein. 2010. március 20-án a II. rendű felperes tisztújító közgyűlést tartott. Ekkor P.J. helyett ifj. F.F-t választották elnökké. A S-en 2010. március 25-én kelt levelében P.J. az alperesnek bejelentette a II. rendű felperesnél lezajlott tisztújítást, megküldte a közgyűlés aktuális tagnévsorát és a megválasztott tisztségviselők jegyzékét. Ebben önmagát küldöttként tüntette fel, annak ellenére, hogy küldötti megválasztására nem került sor. A kísérőlevelében közölte, hogy 2010. március 20-án zajlott le a tisztújító közgyűlés a II. rendű felperesnél. E bejelentés és a

mellékleteként megküldött névsor tartalmából egyértelmű kellett legyen az alperes számára, hogy a bejelentést olyan személy teszi, aki már öt napja nem jogosult a II. rendű felperes törvényes képviselőre, ezt a bejelentést az alperes tehát hatályos változás-bejelentésként nem fogadhatta volna el. A küldött személyének bejelentésére az újonnan megválasztott elnök, ifj. F.F. lett volna jogosult, tőle fogadhatott volna el az alperes ilyen tartalmú bejelentést, nem pedig a korábbi elnöktől, P.J.-től.

A perbeli jogvita elbírálásánál annak a körülménynek nincs jelentősége, hogy a 2010. július 28-i választmányi ülésen is P.J. képviselte a II. rendű felperest, annak ellenére, hogy ekkor már ténylegesen nem volt a képviselőre jogosult és az ezen az ülésen hozott határozatokat a II. rendű felperes nem támadta meg. A tag ugyanis nem köteles az egyesület legfőbb szerve által hozott határozat megtámadására, különösen, ha egyébként az tartalmilag a tag érdekeinek megfelel. Ugyanakkor a határozat megtámadásának az elmaradása miatt a tag nem veszíti el a később hozott törvénysértő határozatok megtámadására irányuló jogát se.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor kizárólag annak a ténynek tulajdonított jelentőséget, hogy az alperes 2010. szeptember 27-i választmányi ülésén a II. rendű felperes a tagsági jogait gyakorolni nem tudta, a képviselőjében pedig olyan személy járt el, aki a II. rendű felperes képviselőre nem volt jogosult. E jogsértő tény nem válik jogszerűvé attól, hogy az alperes választmányi ülését levezető elnöknek e törvénysértés tényéről tudomása nem volt, még jóhiszemű eljárás mellett sem.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság akkor is, amikor nem vizsgálta érdemben további tanúbizonyítás felvételével, hogy P.J. az érvénytelen szavazatával hozzájárult-e az elnök személyének megválasztásához vagy sem, mert a II. rendű felperes ettől függetlenül sem tudta a szavazati jogát gyakorolni, márpedig ez olyan jogsértő körülmény, amely önmagában is a határozat megsemmisítésére kell vezessen. Az alperes védekezéséből következően érvényes választmányi üléseket lehetne tartani és ott érvényes határozatokat lehetne hozni akkor is, ha a választmányra a tagság közel 50 %-a meghívást sem kapna, de a meghívott több mint 50 %-ot kitevő tagság egyébként egyhangúan gyakorolná a szavazati jogát. Az egyesület tagjai akkor sem zárhatók ki tagsági jogaik gyakorlásából, ha egyébként előrelátható, hogy a szavazásnál a véleményük kisebbségben marad. A tagnak a határozathozatalból való kirekesztése törvénysértő és a törvénysértés megvalósulása szempontjából nincs jelentősége annak, hogy csak egy tag vagy a tagok 49 %-a nem gyakorolhatta szavazati jogát.

A jövőre nézve az alperes elkerülheti a hasonló félreértéseket, ha nem közvetlenül a küldöttek részére küldi ki a választmányi ülésre szóló meghívókat, hanem a tagszervezetek részére és a tagszervezetek képviselőjében megjelentektől minden esetben megköveteli a képviselői joguk szabályszerű igazolását.

A fellebbezés sikertelenségére tekintettel a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján az alperes köteles megtéríteni a felperesek másodfokú eljárásban felmerült perköltségét. Ennek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése és 4/A.§-a alapján határozta meg, a megállapított ügyvédi munkadíj az általános forgalmi adót magába foglalja.

P é c s, 2011. november 10.

dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, dr. Döme Attila s.k. előadó bíró, dr. Kutasi Tünde s.k. bíró